

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

S. Neotus Diaconus, & Doctor, Vniuersitatis Oxoniensis fundator. c. XCIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

S. NEOTVS DIACONVS:
 & Doctor, Vniuersitatis, Oxoniensis
 fundator,
 qui

Segregauit discipulos, quotidie disputans in Schola.

Aet. 19.

Cap. XCIV.

SEQUITVR deinde alter, Monachi item habitu, dextra tabula m̄ lapideam in qua magistri legentis imago, flagellum uero sinistra tenentis, praesentis Rami fructus, isque est Sanctus Neotus Diaconus Anglus Monachus Benedictinus in Harmstoke, qui in propaganda Christi religione omne uita studium consumpsit; & eximiam eruditionem cum pierate coniunctam habens, sciens nihil esse hominibus ornamento, ac litteras, Alfredo Rege permittente Scholas Oxoniæ, Athena Anglorum nobilissimæ; omnium primus posuit, ut pueri ab ineunte statim ætate erudirentur; qua re breut multi mortales doctissimi evaserunt, floruitque deinde Oxoniæ Gymnasium bonarum omnium disciplinarum perpetuū; unde à quodam præteriti temporis uocatur, Sol, oculus, & anima litterarum, & sapientia clarissima officina, unde religio, humanitas, & doctrina in omnes regni partes uberrime distributæ sunt. Quamobrem Anglia quod postea clars semper doctrina viros tulerit, haud dubie nostro Neoto. ob eamque Benedicto nostro Sanctissimo Patriarchæ, cum primis acceptum referre debet, utpote, qui in ea litterarum fundamentum primus iecerit. Fuit is annus salutis 895. Principio tria constructa collegia, Grammaticis unum, alterum Philosophis, & Theologis tertium.

Hanc autem felicitatem quamvis paucis post annis una, & altera calamitas exceperit, ob Danorum incursions, & Harald regis immanitatem, ut tristissimum studiosorum exilium sub-

fec-

sequutum fuerit, & Academia luctuoso spectaculo quasi intermortua ad Gulielmi Normannici usque tempora iaceret: etiamen interuallo, hanc Studiorum sedem a monachis incorrupte conservatam fuisse ex sequentibus Ingulphi Abbatis verbis, qui certate floruit, intelligimus: *Ego inquit, Indulphus constitutus primus Vuestmonasterio, postmodum Oxoniensi Studio traditus, cum in Aristotele arripiendo supra multos coetaneos profecisset, &c.* Tanta autem in ea eruditorum copia fuit, ut innumerati diuinis, humanisque artibus instruclissimi, cum in Ecclesiam, tum Rempublicam hinc fuerint propagati, Matthæusque Pariensis, Vniuersitatem Oxoniensem secundam à Lutetia Ecclesiæ scholam, imo Ecclesiæ fundatum, disertè appellarat. Vniuersitatis enim nomine iam antea honorarant Pontifices Romani, quo titulo non aliam præter Parilia sem, & Parauinam, in suis decretis eo tempore dignatae fuerunt. Schola autem illa sic constituta, reliquum quod superfuit uite in milibus pietatis operibus ad Ecclesiæ laudem ducens Neothus noster, doctrinae & miraculorum laude clarus uitam finit anno circiter Domini 900. die ultimo Iulij, & in catalogum sanctorum, mensis debitum præmium, adscriptus, in Neostoke Cornouallie oppido sepultus, a quo ad Ainulphsburie locum, qui ex eius nomine, cœnobio constructo in eius honorem ab Alfrido Comite, S. Nestor vocatur, translatus, ibidem digno honore reconditus est.

Matthæus Uestm. in Florent. Hist. ad annum 866. Chorograph. fol. 394. Polydorus lib. 5. Georgius Lilius Britannus in chron. anglorum, & alijs.

De quatuor Monachis, Studij Cantabrigiensis fundatoribus, nullo Emblemate comprehensis.

ON minima etiam laude caret, quod Studij Cantabrigiense, eodem Georgio Lilio, & aliis referentibus, institutum primum noscatur anno Domini 630. a Sigiberto Anglorum Orientalium Rege, qui postmodum purpuram in cucullum commutavit: quamvis non desint aliqui, qui multos ante Christum annos, eam Academiam institutam dicant. Hoc

mea